

NIEPRZYKRO (4) *av*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. przykro.

1. *Przysłówek od „nieprzykry” w znaczu. ‘nie sprawiający przykrości, nie wzbudzający niemiłych uczuć; znośny, niedokuczliwy’ [komu] (4) : Ku Ezopowi tak mowił: Ieślić nie przykro pośluchać/ Mam tobie nieco powiadać. BierEz G2v; Także [...] Rzemieśnicy [...] ktorzy nie zawnždy pod dáchem álbo pod Namiotem/ ále pod lámym niebem nawykną legać y robić/ á s pracey wstáwiczney nie przykro mu będzie chodzić y legać/ we Zbroi/ w Páncerzu/ álbo ná Tarczy. BielSpr 2; ále ná krotce/ tylko fię to mowiło/ y mowić ielcze może/ (ieślić nie przykro) co iá w Polfcze [...] widzę szkodliwego. GórnRozm C4; A ieślić w nich nie przykro możelz przypiąć krezy ZbylPrzyg B2.*

2. *[Niestromo, niespadzisto: brzegi przekopów około Ogrodow máią być pochodzífite á nie przykro fypane Cresc 1571 667 (Linde s.v. przykro).]*

Cf PRZYKRO